‘Добро је лепо понашање, а грех је оно што ти ствара нелагоду у срцу и што не би волео да људи сазнају.’“

Од Нуваса бин Симаана ел-Енсарија, нека је Бог задовољан њиме, преноси се да је рекао: „Питао сам Божијег Посланика, нека су на њега мир и благослов Божији, о добру и греху, па је рекао: ‘Добро је лепо понашање, а грех је оно што ти ствара нелагоду у срцу и што не би волео да људи сазнају.’“

[صحيح] [رواه مسلم]

Посланик, нека су на њега мир и благослов Божији, био је упитан о добру и греху, па је рекао: „Највећа одлика доброчинства је лепо понашање према Богу кроз богобојазност, и према људима кроз подношење њихових увреда, контролу гнева, љубазан израз лица, благе речи, одржавање веза, покорност, љубазност и доброту, као и леп однос и дружење.“ Што се тиче греха, то је оно што ствара нелагоду у души и изазива унутрашње колебање, без осећаја мира у срцу. У њему настаје сумња и страх да би могао бити грех. Не желиш да га људи виде јер би га сматрали ружним, нарочито они који су угледни и честити. То је зато што душа по природи воли да људи виде њена добра дела, а ако не жели да неки поступци буду откривени, онда је то грех, јер у њему нема добра.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/4308